

ДІЯЛЬНАСЦА І МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАУ БССР

ГОД ВІДАНА 32-гі
№ 33 (1774)

Аўторак, 23 красавіка 1963 г.

Цана 4 кап.

Вялікае ленінскае вучэнне жыве і перамагае ў справе будаўніцтва камунізма ў нашай краіне, у поспехах сусветнай сацыялістычнай сістэмы і яе ўзрастаючым уплыве на ўвесь ход міжнароднага развіцця, у магутным размаху нацыянальна-вызваленчага руху. Новыя і новыя мільёны людзей становяцца пад сцягі барацьбы за сацыялізм. Нястрымна расце сусветны рабочы і камуністычны рух. Усё гэта яскрава, бачна сведчыць аб тым, што ленінскія ідэі далі багатыя ўсходы, што справа Ільіча расце і мацнее.

М. С. ХРУШЧОУ.

ЛЕНІНСКІМ КУРСАМ — ДА ПЕРАМОГІ КАМУНІЗМА

УРАЧЫСТАЕ ПАСЯДЖЭННЕ У КРАМЛЁўСКІМ ПАЛАЦЫ З'ЕЗДАУ

Ленін! Гэта імя баскоіца дараго савецкім людзям, усюму прагрэсіўнаму чалавечству. З велізарнай любоўю і павагай вымаўляюць яго на ўсіх кантынентах. Ніхто не зробіць так многа для шчасця народных мас, як Уладзімір Ільіч.

Ленін — у вялікіх здзяйсненнях савецкага народа, ажыццэўленых пад мудрым вадзіцельствам створанай ім Камуністычнай партыі. Неўміручы ідэй Леніна жывуць і перамагаюць у краінах магутнага сацыялістычнага лагера. Яны асветляюць розумам народныя масы ва ўсім свеце. Яны асветляюць чалавечы шлях да светлай будучыні.

93-ю гадавіну з дня нараджэння Ул. І. Леніна савецкія людзі адзначаюць пад знакам самадэянага барацьбы за ажыццэўленне велічнага плана будовы камунізма ў нашай краіне, прынятага XXII з'ездам КПСС.

У Маскве ў Крамлёўскім Палацы з'ехалі 22 красавіка адбылося ўрачыстае пасяджэнне, прысвечанае 93-й гадавіне з дня нараджэння заснавальніка Камуністычнай партыі і Савецкай дзяржавы, вялікага правядора сусветнага камуністычнага і рабочага руху — Уладзіміра Ільіча Леніна.

У вельзарнай зале сабраліся рабочыя маскоўскіх заводаў і фабрык, працаўнікі падмакоўных калгасяў, саўгасяў, дзеячы навукі і мастацтва, воіны Савецкай Арміі і Ваенна-Марскага флоту.

На металічнай заслоце сцэны на фоне чырвонага сцяга — барэльеф Ул. І. Леніна. Ярка ззяюць памятнае даты «1870—1963».

Пяць гадзін вечара. У прэзідыум з'яўляюцца таварышы Л. І. Бронькоў, Г. І. Воранаў, А. П. Кірыленка, А. М. Касыгін, О. В. Куцін, А. І. Мікаян, Д. С. Палянскі, М. А. Суслэй, М. С. Хрушчов, В. М. Грышын, Л. М. Яфімаў, Ю. В. Андропав, П. І. Дзямічэў, Л. Ф. Ільічэў, В. І. Палакоў, Б. М. Панамароў, А. П. Рудакіў, В. Н. Цітоў, А. М. Шапелін. Присутныя вітаюць іх бурнымі апладысмантамі.

У прэзідыуме таксама ветэраны ленінскай партыі, лётчыкі-касманавты, наватары вытворчасці, кіраўнікі брыгад камуністычнай працы, вядомыя вучоныя, канструктары, ваеначальнікі.

Урачыстае пасяджэнне, прысвечанае 93-й гадавіне з дня нараджэння Ул. І. Леніна, адкрывае Першы Секратар Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Савецкага Саюза, Старшыня Савета Міністраў ССРСР таварыш М. С. Хрушчов. Ён гаворыць:

Дарагі таварышы! Сёння спяўаецца 93-я гадавіна з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна.

З імем Леніна непарыўна звязаны ўсе найвялікшыя здзяйсненні нашай эпохі.

Дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча — вялікае свята нашага народа, свята ўсёго прагрэсіўнага чалавечства. У гэты дзень кожны год наша партыя правярае сваю работу па Ільічу, зварае з ленінскім вучэннем прайдзены шлях і планы на будучыню.

19 гадзін. За сталом прэзідыума з'яўляюцца месцы В. І. Казлоў, Ц. Я. Кісіль, К. Т. Мазураў, І. М. Машэраў, П. М. Машэраў, С. О. Прытыцкі, Ф. А. Сурганав, В. Ф. Шаўра, Л. Г. Максімаў і іншыя.

Урачыстае пасяджэнне, прысвечанае 93-й гадавіне з дня нараджэння Ул. І. Леніна, адкрывае Першы Секратар Мінскага прамысловага аб'яма КПБ А. Б. Насілюксіч. Аркестр выконвае гімны ССРСР і БССР.

З вялікім удзімам выбіраюцца ганаровы прэзідыум у саставе Прэзідыума ЦК КПСС на чале з М. С. Хрушчовым.

З дакладам аб 93-й гадавіне з дня нараджэння Ул. І. Леніна выступіў сакратар ЦК КПБ В. Ф. Шаўра.

Даклад закончан. Усе устаюць і спяваюць «Інтэрнацыянал».

Дзедчы літаратуры і мастацтва — лаўрэаты ленінскіх прэміяў

Камітэт па Ленінскіх прэміях у галіне літаратуры і мастацтва пры Саветзе Міністраў ССРСР паставіў прысудзіць Ленінскія прэміі 1963 года за найбольш выдатныя дасягненні ў галіне літаратуры і мастацтва:

- 1. Актывату Чынгізу — за «Аповесці гор і стэпаў» («Джаміля», «Топікі мой у чырвонай касцыцы», «Вярблоўжэ вока», «Першы настаўнік»);
- 2. Гамзатаву Расулу Гамзатавічу — за кнігу вершаў «Высокія зоркі»;
- 3. Іакубонісу Гедымінасу Альбіна — за помнік ахвярам фашызму ў вёсцы Пірчуніс;
- 4. Корыну Паўлу Дзмітрыевічу — за партрэты сучаснікаў: П. М. С. Сярг'яна, Р. М. Сіманова, Кукрынкісі (М. В. Курпрыяна, П. М. Крылоў, М. А. Сакалоў), Рэната Гутуза;
- 5. Маршыку Самуілу Якаўлевічу — за кнігу вершаў «Выбраная лірыка і кнігі для дзяцей: «Ціхая казка», «Вялікая кішэн», «Прыгоды ў дэзале», «Сіхчанак», «Ад аднаго да дзесяці», «Вакса-кляска», «Хто перасцёк зноўдзе», «Вясёлае падарожжа ад А да Я»;

ЛЕНІНІЗМ — НАШ СЦЯГ І УСЕПЕРАМАГАЮЧАЯ ЗБРОЯ

Таварышы! Дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна — вялікая і светлая дата ў жыцці савецкага народа, працоўных усёго свету. Ленін стаў сімвалам крушэння капіталізму і каланіяльнага рабства, усталявання сацыялізма і камунізма. «Розум, гонар і сумленне нашай эпохі» — так называў Ул. І. Ленін Камуністычную партыю. Гэта вызначанае палкам адносіцца і да яе стваральніка і правядора, які ўвасабляе ўсё самае мудрае, рэвалюцыйнае, чалавечнае на зямлі. Яго палымнае сэрца блася гарачай любоўю да ўсіх працоўных і прыгнечаных.

Народы ў яках будуць ушаноўваць, славіць Ул. І. Леніна, учыцца ў яго. Ён увайшоў у народны эпас, на ўсіх мовах пра яго складзеныя песні, паэмы, легенды. У адной з легенд, якія ўзніклі ў глыбінях народных, гаворыцца: калі нарадзіўся Ленін — уздыгнуўся цар і князь, усе ўладары, якія прыгнечалі народы; калі Ленін сказаў свае першыя словы — захісталіся троны і ўлада капіталістаў; калі Ленін заклікаў узніцца супраць тыранаў — пачалі разбурацца імперыі. І сапраўды, ачышчальная наваліца, якая прынёсціца над светам, ужо змяла з зямлі амаль усіх караваўных уладароў, у вялікай частцы свету знішчыла капіталістычны рэжым і многім народам расчысціла дарогу да свабоды і шчасця.

Няма цяпер такога кутка на зямлі, дзе б не адзначаліся Ленінскія дні. І ўсё больш змяняльна становіцца тое, што людзі працы выказваюць сваю вернасць ленінізму ўзмацненнем барацьбы за справу Леніна. Кожны год да Ленінскіх дзён народы сацыялістычных краін прыходзіць з новымі перамогамі; прадоўжыць ідэя сацыялістычнага свету адзначаюць дзень нараджэння Леніна ўсё больш магутным размахам барацьбы супраць эксплуатацыйнага ладу і каланіяльнага прыгнёту. Барацьба над сціпым Леніна стала сапраўды народным рухам, які ахапляе ўсе краіны і кантыненты. Такія актыўныя адносіны да ленінскага вучэння з'яўляюцца найвялікшым трыумфам ленінізма. Такое зліццё тэорыі з практыкай кожны год прыносіць ленінізму новыя поспехі.

Шматвяковая гісторыя чалавечтва ведае імала сацыяльных вучэнняў і ідэалогій. Але ніводная з іх не можа нават далёка паўнацінацца з ленінізмам на сваіх уласных і шчырных, на арганізуючай і шырокай рэвалюцыйнай дзеяльнасці на развіццё грамадства. Во марксізм-ленінізм — гэта адзіная сапраўды навуковая ідэалогія. Будучы ідэалогіяй рабочага класа, яна адлюстроўвае карысныя інтарэсы пераважна большасці насельніцтва зямлі. Яна ведае ні геаграфічных, ні дзяржаўных, ні нацыянальных, ні расавых граніц. Упершыню ў гісторыі ідэалогія стала зброяй ажыццэўлення адвечных спадзяванняў працоўных. У гэтым прычына небылага пашырэння ленінізма і залог немінучага прывядуць лобых спроб спыніць яго пераможнае шасце па свеце.

І. ЛЕНІНІЗМ АСВЯТЛЯЕ ШЛЯХ УСІМ РЭВАЛЮЦЫЙНЫМ СІЛАМ СУЧАСНАСЦІ

Ленінізм дае адказ на важнейшыя пытанні, пастаўленыя перад рэвалюцыйнымі сіламі эпохай пераходу ад капіталізму да камунізма, на пытанні, што стаіць перад чалавечым грамадствам.

Да Кастрычынскай рэвалюцыі існаваў адзін рэвалюцыйны фронт барацьбы супраць капіталізму — фронт рабочага руху ўнутры буржуазных краін. Кастрычынская рэвалюцыя прывяла да пераходу капіталізму і напярэдняму развіццю чалавечтва на новы шлях. Яна стварыла два новыя рэвалюцыйныя франты. Гэта сацыялізм, які ўзнік у пачатку ў Савецкім Саюзе, а затым у цэлай сістэме краін. Узнікненне сусветнай сацыялістычнай сістэмы, якая стала рашучым фронтам у класавай барацьбе на сусветнай арэне, з'яўляецца найвялікшай завабаванай ланкай.

Складае як сусветная сіла і фронт нацыянальна-вызваленчага руху, які ўваходзіць у рэвалюцыйны працэс большасці насельніцтва зямлі. Цяпер існуюць тры галоўныя агюльнасасветныя рэвалюцыйныя сілы: народы, якія будуюць сацыялізм і камунізм; рабочы клас капіталістычных краін; нацыянальна-вызваленчы рух. Кожнаму з гэтых атрадаў марксізм-ленінізм укавае верны шлях барацьбы і перамогі.

Ленінізм узброіў народы, якія авергнулі капіталізм, веданнем акадэмічнасці паспяховага будаўніцтва сацыялізма і камунізма. Увесь вопыт гіганцкай пераўтварэнячай работы народаў сацыялістычных краін пацвярджае, што вернасць ленінізму — найпершая гарантыя ўсіх іх поспехаў.

Ленінізм укавае перамаганосны шлях рабочаму руху ў капіталістычных краінах, шлях сацыялістычнай рэвалюцыі. Апартуістычная ідэалогія і практыка савецкага і дэмакратычнага ладу ідэалогія і практыка камуністаў атрымала вялікі перамогі. Ленінскія стратэгічныя і тактычныя ідэі — надзейная зброя рабочага класа ў барацьбе супраць імперыялізму, за сацыялізм.

Ленінізм асвятляе шлях нацыянальна-вызваленчага руху. Рас-

ДАКЛАД Б. М. ПАНАМАРОВА НА ўРАЧЫСТЫМ ПАСЯДЖЭННІ ў МАСКВЕ, ПРЫСВЕЧАНЫМ 93-й ГАДАВІНЕ З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ Ул. І. ЛЕНІНА

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы ленінізма. Гэта было сапраўды выдатнае дзесяцігоддзе — гады кругога навароту і бурнага росквіту палітычнага, эканамічнага і духоўнага жыцця савецкага грамадства. Была завершана будова сацыялізма. Сацыялізм у ССРСР перамог поўна і канчаткова, Савецкая краіна ўстаўпіла ў новы, ніцэ больш велічы

перыяд — перыяд разгорнутага будаўніцтва камунізма. Трэба з усёй рашучасцю сказаць, што мы не магі б забяспечыць палінаво рух да камунізма, дасягненні выдатных поспехаў на міжнароднай арэне, калі б не адраділі ва ўсёй паўнаце і сіле творчы дух ленінізма, калі б не развіццё культуры асобы Сталіна, які цыцкай грай вісеў на нагах савецкага грамадства, уносіў многія неўласцівыя, чужыя сацыялізму рысы. Культ асобы тармазіў развіццё савецкага грамадства, але ён не спыніў яго паступальнага развіцця і не змяніў прыроду сацыялістычнага ладу. Савецкі народ пад кіраўніцтвам партыі ў тры гады дабіўся буйных поспехаў, хоць яны і азморчаліся адмоўным уплывам культуры асобы.

Таварышы! Мы адзначаем дзень нараджэння Уладзіміра Ільіча пад знакам поўнай перамогі курсу, узата партыяй з 1953 года і ўсебаго абгрунтаванага гістарычным XX з'ездам КПСС. Па важнасці ажыццэўленых партыяй пераўтварэнняў і вырашаных ёю праблем, па глыбінні змен у жыцці краіны, па ўздзеянню прыкладу ССРСР на ўсё сусветнае развіццё мінулае дзесяцігоддзе займае асаблівае месца ў гісторыі Савецкай дзяржавы, у тэорыі і практыцы

ЛЕНІНІЗМ — НАШ СЦЯГ І УСЁ ПЕРАМАГАЮЧАЯ ЗБРОЯ

[Працяг. Пачатак на 1-й стар.]

курс. Ні адна краіна ў свеце не мае такога вялікага парка станкоў і машын, як СССР. Грандыёзны размах набыла электрыфікацыя краіны. Магутнасць электрастанцый павялічылася з 25,2 мільяна кілават у 1952 годзе да 82,6 мільяна кілават у 1962 годзе, або больш чым у тры разы. Шлях прайзданы ад Волхавіцкага да Бранскіх і Краснарскага ГЭС — самых магутных гідрэлектрастанцый у свеце. — Гэта шлях перамогі ленінскай ідэі электрыфікацыі Савецкай краіны. За дзесяць гадоў наша металургічная прамысловасць выдала каля 400 мільянаў тон сталі, і больш як 55 мільянаў тон сталі, г. зн. значна больш, чым за няправяднае стагоддзе. Нафты здабыта звыш 1 мільярд 100 мільянаў тон — намянога больш, чым за ўвесь перыяд з сярэдзіны мінулага стагоддзя да 1933 года. На аснове выкарыстання нафтапрадуктаў і газу ствараецца сучасная хімія. На трынаццаці індустрыяльных аб'ектах перадавана вытворчасць будаўнічых матэрыялаў і капітальных будаўніцтваў.

Партыя ўзяла ўвесь народ на ліквідацыю запущанасці ў сельскай гаспадарцы. Адноўленні сельскай прамысловасці і сельскай гаспадарцы, умацавання матэрыяльна-тэхнічнай базы калгасу і саўгасу, рэарганізаваны машына-трактарныя станцыі, асвоены велізарныя масвы ціліны, уведзены новыя парадкі планавання, вырашаны новыя кадра майстроў сельскагаспадарчай вытворчасці. Гэтыя меры ўжо даюць адчувальныя вынікі. Ніколі яшчэ краіна не збрала столькі абыска. У 1962 годзе валасы збор абыскавых культур склаў 9 мільярадаў пудоў — амаль у два разы больш, чым у 1953 годзе. І што асабліва важна — закладены трынаццаць фундаментаў для даўняга ўздыму сельскай гаспадаркі.

Магутна развіццё прадукцыйных сіл краіны ў велізарнай ступені садзейнічала ўдасканаленню партыі ўсёй сістэмы кіравання народнай гаспадаркай. Такія буйныя меры, як перабудова кіравання прамысловасцю і будаўніцтвам, стварэнне новых органаў кіравання ў сельскай гаспадарцы, перабудова партыйных і савецкіх органаў злучылі даверу на вытворчасці прыняццю і стварэнню будаўніцтва народнай гаспадаркі. Яна найбольш чынам адпавядае сучаснаму стану камуністычнага будаўніцтва. Задача цяпер заключыцца ў тым, каб яны вучыліся, выкарыстоўваючы зноўленыя формы з максімальнай эфектыўнасцю.

Партыя вывела нашу краіну на рэацыйны рубеж эканамічнага спаборніцтва з савецкімі капіталістамі. Савецкі Саюз наступае на пяткі самай магутнай краіны капіталізму — Злучаным Штатам Амерыкі. Наша краіна перавылае свайго галоўнага саперніка не толькі па тэмпах росту, але і па абсалютнаму штурхаванню прыросту многіх важнейшых відаў прамысловай прадукцыі. Гэта перавага нарастае з кожным годам, што служыць залогам нашай эканамічнай перамогі над капіталізмам.

Вельмі значна павялічыліся вынікі і ў дачыненні да сацыялістычнага свету. Прэзідэнт Кенэдзі нядаўна заявіў, што СССР займе перахві, а Амерыка другое месца ў дасягненні існасці. І да таго ж дадаў, што ЗША будуць «заставацца адна і даляй». Дэлегацыя амерыканскіх энергетыкаў дакладвала сваёму ўраду, што ў раздзі галі электраэнергетыкі Савецкі Саюз таксама ідзе наперадзе Злучаных Штатаў. Амерыканскі часопіс «Лук», адзначаючы перагаі СССР у галіне марскога і рачнога суднаводства, пісаў: «Атамны лодаход, судны на падводных крылах са скорасцю 40 вузлаў, газатурбінны рухаві-

кі, танкеры водазмяшчэннем 70 тысяч тон, карпусы са шклянога валана — вось новыя аб'екты Расіі на морях». Колькасць такіх прызначэнняў можна значна павялічыць. А што ўсё гэта азначае? Гэта ёсць міжвольнае прызначэнне вялікай сілы ленінізма, які ўвабляе савецкім народам у жыццё!

Наша краіна знаходзіцца на вялікім уздыме. Але Ленін вучыў не супакойвацца на дасягнутым, ісці ўвесь час наперад. Ён гаварыў: «Уся справа ў тым, каб не задавальняцца тым уменнем, якое выпрацаваў у нас ранейшы наш вопыт, а ісці абавязкова далей, дабівацца абавязкова большага, пераходзіць абавязкова ад больш лёгкіх задат да больш цяжкіх. Без гэтага нікі прагрэс наогул немагчымы, немагчымы і прагрэс у сацыялістычным будаўніцтве» (Творы, том 28, стар. 172).

У цэнтры сваёй дзейнасці партыя паставіла клопатаў аб чалавеку. «Усё ў імя чалавека, для шчасця чалавека» — вось дэвіз, якім яна кіруецца. Нягледзячы на цяжкасці, якія прыходзіцца пераадоўваць, вынікі клопатаў партыі прыкметна выяўляюцца ў жыцці савецкіх людзей.

Паспяхова вырашаецца спрэдавая жылывая праблема. За апошнія дзесяць гадоў жылы фонд гарадоў і рабочых пасёлкаў вырастае амаль у два разы, адсяткавалі наваесце або палепшылі жыллёвыя ўмовы 103 мільёны чалавек — амаль палавіна насельніцтва нашай краіны. Жылывае будаўніцтва працягваецца высокімі тэмпамі.

Важныя мерапрыемствы, ажыццэўленыя партыяй і ўрадам па палепшэнню сацыяльнага забеспячэння — праблема з дыяганалізацыя бесцэльнай справіліва багачейшы капіталістычнай дзяржавы. Толькі пенні ад дзяржавы і калгасу атрымліваюць звыш 24 мільянаў чалавек. У 1962 годзе агульная сума выплатаў і льгот насельніцтву больш чым падвоілася ў параўнанні з 1953 годам і складала 28,4 мільярада рублёў. Палітычна ўмоў жыцця працоўных, павышэнню іх дабрабыту садзейнічалі такія буйныя меры, як скарачэнне рабочага дня да 7 і 6 гадзін, павышэнне зарплат і інкапачыванне новых катэгорыяў работнікаў, упарадкаванне заробатнай платы ў многіх галінах вытворчасці.

Партыя і ў далейшым будзе нястомна дабівацца ўсё больш поўнага задавальнення матэрыяльных і культурных патрб працоўных. Нашы магчымасці для гэтага будуць усё больш расшырацца.

Найвялікшай перавагай сацыялістычнага грамадства з'яўляецца яго матаніраваная ідэянасць. Партыя поўнасцю аднавіла ўсё багацце ленінскай ідэінай славачыні, якая мае неадзінае значэнне для будаўніцтва камунізма, яна адрады і развіла ленінскай прынцыпы ідэалагічнай работы і дабіваецца ўсё больш эфектыўнага выкарыстання ўсіх ідэалагічных сродкаў. Ідэалагічная работа ў наш час вырашае тры важнейшыя задачы: выхаваць камуністычна адносіны да працы, павялічыць свядомасць і палітычны ўзровень працоўных, што мае велізарнае значэнне для стварэння матэрыяльна-тэхнічнай базы камуністычнага грамадства; садзейнічаць фарміраванню новых камуністычных грамадскіх адносін. Адна з важных задат ідэінай-выхавачай работы ўсёй нашай грамадскай і акупацыя ў тым, каб выкарніці і фарміраваць, паразітызм, крадзеж, рашуча змагацца супраць раскрасадальніцкай народнага добра, паршучыя правілы сацыялістычнага супольнага жыцця і іншых заганаў чужым нашаму ладу.

Ленін заклікаў да непрыкраннай барацьбы супраць буржуазнай ідэалогіі, усёх яе праўдзеньняў. Партыя рашуча выступае супраць

спроб навязаць нашым людзям «мірнае суіснаванне» з буржуазнай ідэалогіяй.

Дыяналог ідэалагічнай дзейнасці партыі ўсё больш расшыраецца. Навука, літаратура і мастацтва, кіно і тэатр — усё арсенал духоўнага развіцця і камуністычнага выхавання народа быў у гэтыя гады ўрадаўна пільнай увагі партыі.

Сустрачы кіраўнікоў партыі і ўрада з прадстаўнікамі творчай інтэлігенцыі з'явіліся вялікай школай ленінскай партыінасці, даюць новыя магутныя штуршок ідэінаму ўздыму літаратуры і мастацтва. Паставілі на службе камунізму, на службе народу ўсе сферы культуры і мастацкай творчасці — у гэтым сэнсе апошніх мерапрыемстваў партыі ў галіне ідэалогіі.

Таварышы! Уся дзейнасць партыі, яе Цэнтральная Камітэта ёсць усабеленне ленінскага стылю работы, ленінскага падыходу да вырашэння гэтых задат развіцця савецкага грамадства. Вернасць ленінізму давалае нашай партыі рабыні максімум ажыццэўнага ў адной краіне для ўмацавання пазіцыі савецкага сацыялізма, усёх рэвалюцыйных сіл, якіх змагаюцца супраць імперыялізму.

Ні адна народ у свеце, ні адна партыя не аддалі столькі сіл, не прынеслі столькі ахвар у імя перамогі міжнароднага сацыялізма, як савецкі народ і Камуністычная партыя Савецкага Саюза. Наша краіна выступае перад працоўнымі ўсёго свету як немырэрпная крыніца баяной, творчай ленінскай думкі і практычнага вопыту ў рэвалюцыйнай пераўтварэнні грамадства. Імперыялісты разумеюць, якая сіла прыкладу выходзіць ад Савецкага Саюза, які будзе камунізм.

Разлобы ўдар у спяць барацьбы з камунізмам іны наіпробавы супраць СССР — аперцы ўсіх рэвалюцыйных сіл сучаснасці, бастэўна міру і прагрэсу. Велізарны ідэалагічны і палітычны апарат антыкамунізму нацелен і бесперапынна працуе перш за ўсё супраць СССР. На раздзіму ленінізма класцэцца, такім чынам, галоўны цяжар барацьбы з антыкамунізмам, у абароне справы міру і сацыяльнага прагрэсу. Будучыя камунізм, абавязковы незлічоныя наскокі ворагаў, савецкія людзі з годарым выконваюць сваю вялікую істэрыянальную місію пільнера і авангарда новай эпохі. Сваёй штодзённай працай і барацьбай яны паказваюць, які высока яны цяньці і ахоўваюць вылікае і пачэснае званне Радзімы ленінізма.

З усёх канцоў свету людзі цягнуцца ў нашу краіну, каб убачыць новы свет, створаны на аснове марксіска-ленінскага вучэння Сотні тысяч паслядоў усёх кантынентаў штогод наведваюць Савецкую краіну. Тысячы і тысячы набываюць тут веды. У СССР цяпер вучыцца 23 тысячы студэнтаў са 114 краін. Набышы веды, убагацаўшыся нашым вопытам, яны будуць служыць сваім народам, змагаюцца за іх свабоду і шчасце.

Кола прыхільнікаў вучэння і справы Леніна расшыраецца з кожным годам. Да магутнага атрада народнаў сацыялістычных краін, камуністычных партыі, для якіх ленінізм стаў сцягам, далучаюцца велізарны масы краін, якіх вызваліліся. Іх прадстаўнікі заўважылі, што імяна вучэння Леніна, прыклад і поспехі Савецкага Саюза, савецкая сацыялістычная сістэма адкрылі шлях да ліквідацыі капіталізму, да нацыянальнай і сацыяльнай прагрэсу. Назав ворагі ленінізма вымушаны прызнаць савецкі ўплыў ленінскай ідэі. «Лідэ і дзейнасць У. І. Леніна — правядыра рускай рэвалюцыі» — захапілі ў нашы дні ўздыме мільяны». — заявілае буржуазны сацыялал Альфрэд Меер. Ідэалогі буржуазіі заклікаюць да ўзмацнення «вайны ідэі» супраць ленінізма, таму што інакш, піша адзін з іх, «на працягу 50 гадоў увесь свет цялкам можа стаць ленінскім».

Што можна сказаць адносна гэтых аспасенняў? Марксісты-ленініцы не пашадукоўці сіл, каб гэтыя апасенні апраўдаліся. Свет сапраўды будзе ленінскім, абавязкова будзе!

У выніку творчай, стваральнай дзейнасці нашай партыі і народа за мінулае дзесяцігоддзе запалены Ленінскі маля камунізма зазвучылі ірчы. Гэта дзесяцігоддзе мае вялікае ўнутранае і міжнароднае значэнне. Вопытам было неабвержна даказана:

— што, ачысціўшыся ад усёх напластаванняў чужога ленінізму і сацыялістычнаму ладу культуры асобы, Савецкая краіна пайшла значна буйчэй да камунізма і дабілася вынічных поспехаў ва ўсіх галінах;

— што аўтарытэт нашай краіны, прыкладнага сіла ленінізма ўзра-

лі, умацаваліся міжнародны пазіцыі сацыялізма і усёх рэвалюцыйных сіл.

Гісторыя ўсё больш наглядна пацвярджае вялікую праўдзённасць слоў Леніна: «Дарога наша — правільная, бо гэта — дарога, да якой рапа ці пона немінуца прыйдзе і астатыя краіны». (Творы, том 33, стар. 136). Шлях наперад нам асветляе Праграма КПСС. Барацьба за ажыццэўленне праграмы будаўніцтва камунізма — гэта галоўны змест жыцця і дзейнасці ўсяго савецкага народа. Гэта магутная падтрымка агульнасавецкага сацыяльнага прагрэсу, рашучы ўклад у забеспячэнне міру і бяспекі ўсіх народаў, самая значная справа, што адбываецца ў нашу эпоху, і лепшы помнік, які мы ставім Леніну.

Марксісты-ленініцы прама глядзяць праўдзе ў вочы Імперыялізму яшчэ моцны, яго агрэсіўнасць не зменшылася. Перад наўнасцю агрэсіўнага планаў Імперыялізму Цэнтральны Камітэт, Савецкі ўрад і на хвілінку не забываюць запавядаць Леніна — умацоўваць абароназдольнасць сацыялістычнай Радзімы. Сацыялізм цяпер стаў неадольнай палітыкай і той, хто захаце выпрабаваць яго магутнасць, атрымае ўсё-знішчальны ўдар!

У той жа час наша краіна гатова да пошукаў разумных пагадненняў з тымі, хто праўдлае рэалістычны падыход да сучасных судносіні сіл, хто разумее, якімі вынікамі пагражае ядзерная вайна. Поўнасцю заахоўвае сілу ўказанне Леніна аб тым, што «нам не ўсё роўна, маем мы справу з тымі прадстаўнікамі буржуазнага лагера, якія імкнуча да ваеннага вырашэння пытання, ці з тымі, якія імкнуча да пацярпеласці» (Творы, том 33, стар. 236). Паслядоўна правядзенне палітыкі мірнага суіснавання патрабуе і вялікай мужнасці, і вялікага майстэрства. На розных арнах савецкай палітыкі чакаюцца яшчэ вострыя і зацятныя стычкі. Каб выходзіць з іх пераможцамі, трэба дзейнічаць па-ленінску — так і дзейнічае Цэнтральны Камітэт нашай партыі.

Поўнае выкарненне Імперыялістычных войнаў, вырашэнне працоўных ад безства і нягод, які прыносяць войны, заўсёды разглядаліся марксістамі як важнейшыя задачы рабочага класа. Савецкім уладам Ленін называў найбольшым злычымствам. «Барацьба супраць войнаў вайны», — указваў ён, «трэба прысвяціць сваё жыццё, у гэтай барацьбе трэба быць бяспартным, усе сафізмы ў яе абарону трэба праследваць да самых апошніх куткоў» (Творы, том 33, стар. 396).

Да якіх жа самаадданных, беззапветных дзейняў абавязвае гэты заклік іперыялістычнае накіраванне марксістаў-ленінаў, якіх ўсёвядалы вынікі ядзернай вайны! Камуністы клуччы народнага масы да актывнай барацьбы супраць ваеннай небяспекі. Утаймаваць ваенныя ўрады выконваць волю народа і пайсці на шляху мірнага суіснавання — так прыхільнікі міру ў краінах капіталізму разумеюць свой уклад у наіпряджанне вайны, у барацьбе за мір яны бачаць вырашэнне гароду і вёсак ад ядзернага смерці.

Мір і камунізм цяпер ўзбляюцца адліта — і гэта велізарная маральна-палітычная перамога марксізма-ленінізма. Не ўсё тым, хто сёння змагаюцца разам з намі за мір, паказваюць прыяцыпы камунізма. Але самаадданыя барацьба камуністаў з самай краінай, самай агіднай праваў Імперыялізму — войнамі — адкрывае вочы ўсім, хто дабіваецца трынаццаці гадоў, на тое, што адзіная праўда нашага часу — гэта праўда камунізма. Развядзі ўшчыт міф Імперыялістаў аб уяўнай агрэсіўнасці нашай краіны, які яны выкарысталі для апраўдання гоні-

лі, умацаваліся міжнародны пазіцыі сацыялізма і усёх рэвалюцыйных сіл.

У той жа час наша краіна гатова да пошукаў разумных пагадненняў з тымі, хто праўдлае рэалістычны падыход да сучасных судносіні сіл, хто разумее, якімі вынікамі пагражае ядзерная вайна. Поўнасцю заахоўвае сілу ўказанне Леніна аб тым, што «нам не ўсё роўна, маем мы справу з тымі прадстаўнікамі буржуазнага лагера, якія імкнуча да ваеннага вырашэння пытання, ці з тымі, якія імкнуча да пацярпеласці» (Творы, том 33, стар. 236). Паслядоўна правядзенне палітыкі мірнага суіснавання патрабуе і вялікай мужнасці, і вялікага майстэрства. На розных арнах савецкай палітыкі чакаюцца яшчэ вострыя і зацятныя стычкі. Каб выходзіць з іх пераможцамі, трэба дзейнічаць па-ленінску — так і дзейнічае Цэнтральны Камітэт нашай партыі.

Поўнае выкарненне Імперыялістычных войнаў, вырашэнне працоўных ад безства і нягод, які прыносяць войны, заўсёды разглядаліся марксістамі як важнейшыя задачы рабочага класа. Савецкім уладам Ленін называў найбольшым злычымствам. «Барацьба супраць войнаў вайны», — указваў ён, «трэба прысвяціць сваё жыццё, у гэтай барацьбе трэба быць бяспартным, усе сафізмы ў яе абарону трэба праследваць да самых апошніх куткоў» (Творы, том 33, стар. 396).

Да якіх жа самаадданных, беззапветных дзейняў абавязвае гэты заклік іперыялістычнае накіраванне марксістаў-ленінаў, якіх ўсёвядалы вынікі ядзернай вайны! Камуністы клуччы народнага масы да актывнай барацьбы супраць ваеннай небяспекі. Утаймаваць ваенныя ўрады выконваць волю народа і пайсці на шляху мірнага суіснавання — так прыхільнікі міру ў краінах капіталізму разумеюць свой уклад у наіпряджанне вайны, у барацьбе за мір яны бачаць вырашэнне гароду і вёсак ад ядзернага смерці.

Мір і камунізм цяпер ўзбляюцца адліта — і гэта велізарная маральна-палітычная перамога марксізма-ленінізма. Не ўсё тым, хто сёння змагаюцца разам з намі за мір, паказваюць прыяцыпы камунізма. Але самаадданыя барацьба камуністаў з самай краінай, самай агіднай праваў Імперыялізму — войнамі — адкрывае вочы ўсім, хто дабіваецца трынаццаці гадоў, на тое, што адзіная праўда нашага часу — гэта праўда камунізма. Развядзі ўшчыт міф Імперыялістаў аб уяўнай агрэсіўнасці нашай краіны, які яны выкарысталі для апраўдання гоні-

лі, умацаваліся міжнародны пазіцыі сацыялізма і усёх рэвалюцыйных сіл.

Гісторыя ўсё больш наглядна пацвярджае вялікую праўдзённасць слоў Леніна: «Дарога наша — правільная, бо гэта — дарога, да якой рапа ці пона немінуца прыйдзе і астатыя краіны». (Творы, том 33, стар. 136). Шлях наперад нам асветляе Праграма КПСС. Барацьба за ажыццэўленне праграмы будаўніцтва камунізма — гэта галоўны змест жыцця і дзейнасці ўсяго савецкага народа. Гэта магутная падтрымка агульнасавецкага сацыяльнага прагрэсу, рашучы ўклад у забеспячэнне міру і бяспекі ўсіх народаў, самая значная справа, што адбываецца ў нашу эпоху, і лепшы помнік, які мы ставім Леніну.

Марксісты-ленініцы прама глядзяць праўдзе ў вочы Імперыялізму яшчэ моцны, яго агрэсіўнасць не зменшылася. Перад наўнасцю агрэсіўнага планаў Імперыялізму Цэнтральны Камітэт, Савецкі ўрад і на хвілінку не забываюць запавядаць Леніна — умацоўваць абароназдольнасць сацыялістычнай Радзімы. Сацыялізм цяпер стаў неадольнай палітыкай і той, хто захаце выпрабаваць яго магутнасць, атрымае ўсё-знішчальны ўдар!

У той жа час наша краіна гатова да пошукаў разумных пагадненняў з тымі, хто праўдлае рэалістычны падыход да сучасных судносіні сіл, хто разумее, якімі вынікамі пагражае ядзерная вайна. Поўнасцю заахоўвае сілу ўказанне Леніна аб тым, што «нам не ўсё роўна, маем мы справу з тымі прадстаўнікамі буржуазнага лагера, якія імкнуча да ваеннага вырашэння пытання, ці з тымі, якія імкнуча да пацярпеласці» (Творы, том 33, стар. 236). Паслядоўна правядзенне палітыкі мірнага суіснавання патрабуе і вялікай мужнасці, і вялікага майстэрства. На розных арнах савецкай палітыкі чакаюцца яшчэ вострыя і зацятныя стычкі. Каб выходзіць з іх пераможцамі, трэба дзейнічаць па-ленінску — так і дзейнічае Цэнтральны Камітэт нашай партыі.

Поўнае выкарненне Імперыялістычных войнаў, вырашэнне працоўных ад безства і нягод, які прыносяць войны, заўсёды разглядаліся марксістамі як важнейшыя задачы рабочага класа. Савецкім уладам Ленін называў найбольшым злычымствам. «Барацьба супраць войнаў вайны», — указваў ён, «трэба прысвяціць сваё жыццё, у гэтай барацьбе трэба быць бяспартным, усе сафізмы ў яе абарону трэба праследваць да самых апошніх куткоў» (Творы, том 33, стар. 396).

Да якіх жа самаадданных, беззапветных дзейняў абавязвае гэты заклік іперыялістычнае накіраванне марксістаў-ленінаў, якіх ўсёвядалы вынікі ядзернай вайны! Камуністы клуччы народнага масы да актывнай барацьбы супраць ваеннай небяспекі. Утаймаваць ваенныя ўрады выконваць волю народа і пайсці на шляху мірнага суіснавання — так прыхільнікі міру ў краінах капіталізму разумеюць свой уклад у наіпряджанне вайны, у барацьбе за мір яны бачаць вырашэнне гароду і вёсак ад ядзернага смерці.

Мір і камунізм цяпер ўзбляюцца адліта — і гэта велізарная маральна-палітычная перамога марксізма-ленінізма. Не ўсё тым, хто сёння змагаюцца разам з намі за мір, паказваюць прыяцыпы камунізма. Але самаадданыя барацьба камуністаў з самай краінай, самай агіднай праваў Імперыялізму — войнамі — адкрывае вочы ўсім, хто дабіваецца трынаццаці гадоў, на тое, што адзіная праўда нашага часу — гэта праўда камунізма. Развядзі ўшчыт міф Імперыялістаў аб уяўнай агрэсіўнасці нашай краіны, які яны выкарысталі для апраўдання гоні-

лі, умацаваліся міжнародны пазіцыі сацыялізма і усёх рэвалюцыйных сіл.

Гісторыя ўсё больш наглядна пацвярджае вялікую праўдзённасць слоў Леніна: «Дарога наша — правільная, бо гэта — дарога, да якой рапа ці пона немінуца прыйдзе і астатыя краіны». (Творы, том 33, стар. 136). Шлях наперад нам асветляе Праграма КПСС. Барацьба за ажыццэўленне праграмы будаўніцтва камунізма — гэта галоўны змест жыцця і дзейнасці ўсяго савецкага народа. Гэта магутная падтрымка агульнасавецкага сацыяльнага прагрэсу, рашучы ўклад у забеспячэнне міру і бяспекі ўсіх народаў, самая значная справа, што адбываецца ў нашу эпоху, і лепшы помнік, які мы ставім Леніну.

Марксісты-ленініцы прама глядзяць праўдзе ў вочы Імперыялізму яшчэ моцны, яго агрэсіўнасць не зменшылася. Перад наўнасцю агрэсіўнага планаў Імперыялізму Цэнтральны Камітэт, Савецкі ўрад і на хвілінку не забываюць запавядаць Леніна — умацоўваць абароназдольнасць сацыялістычнай Радзімы. Сацыялізм цяпер стаў неадольнай палітыкай і той, хто захаце выпрабаваць яго магутнасць, атрымае ўсё-знішчальны ўдар!

У той жа час наша краіна гатова да пошукаў разумных пагадненняў з тымі, хто праўдлае рэалістычны падыход да сучасных судносіні сіл, хто разумее, якімі вынікамі пагражае ядзерная вайна. Поўнасцю заахоўвае сілу ўказанне Леніна аб тым, што «нам не ўсё роўна, маем мы справу з тымі прадстаўнікамі буржуазнага лагера, якія імкнуча да ваеннага вырашэння пытання, ці з тымі, якія імкнуча да пацярпеласці» (Творы, том 33, стар. 236). Паслядоўна правядзенне палітыкі мірнага суіснавання патрабуе і вялікай мужнасці, і вялікага майстэрства. На розных арнах савецкай палітыкі чакаюцца яшчэ вострыя і зацятныя стычкі. Каб выходзіць з іх пераможцамі, трэба дзейнічаць па-ленінску — так і дзейнічае Цэнтральны Камітэт нашай партыі.

Поўнае выкарненне Імперыялістычных войнаў, вырашэнне працоўных ад безства і нягод, які прыносяць войны, заўсёды разглядаліся марксістамі як важнейшыя задачы рабочага класа. Савецкім уладам Ленін называў найбольшым злычымствам. «Барацьба супраць войнаў вайны», — указваў ён, «трэба прысвяціць сваё жыццё, у гэтай барацьбе трэба быць бяспартным, усе сафізмы ў яе абарону трэба праследваць да самых апошніх куткоў» (Творы, том 33, стар. 396).

лі, умацаваліся міжнародны пазіцыі сацыялізма і усёх рэвалюцыйных сіл.

Гісторыя ўсё больш наглядна пацвярджае вялікую праўдзённасць слоў Леніна: «Дарога наша — правільная, бо гэта — дарога, да якой рапа ці пона немінуца прыйдзе і астатыя краіны». (Творы, том 33, стар. 136). Шлях наперад нам асветляе Праграма КПСС. Барацьба за ажыццэўленне праграмы будаўніцтва камунізма — гэта галоўны змест жыцця і дзейнасці ўсяго савецкага народа. Гэта магутная падтрымка агульнасавецкага сацыяльнага прагрэсу, рашучы ўклад у забеспячэнне міру і бяспекі ўсіх народаў, самая значная справа, што адбываецца ў нашу эпоху, і лепшы помнік, які мы ставім Леніну.

Марксісты-ленініцы прама глядзяць праўдзе ў вочы Імперыялізму яшчэ моцны, яго агрэсіўнасць не зменшылася. Перад наўнасцю агрэсіўнага планаў Імперыялізму Цэнтральны Камітэт, Савецкі ўрад і на хвілінку не забываюць запавядаць Леніна — умацоўваць абароназдольнасць сацыялістычнай Радзімы. Сацыялізм цяпер стаў неадольнай палітыкай і той, хто захаце выпрабаваць яго магутнасць, атрымае ўсё-знішчальны ўдар!

У той жа час наша краіна гатова да пошукаў разумных пагадненняў з тымі, хто праўдлае рэалістычны падыход да сучасных судносіні сіл, хто разумее, якімі вынікамі пагражае ядзерная вайна. Поўнасцю заахоўвае сілу ўказанне Леніна аб тым, што «нам не ўсё роўна, маем мы справу з тымі прадстаўнікамі буржуазнага лагера, якія імкнуча да ваеннага вырашэння пытання, ці з тымі, якія імкнуча да пацярпеласці» (Творы, том 33, стар. 236). Паслядоўна правядзенне палітыкі мірнага суіснавання патрабуе і вялікай мужнасці, і вялікага майстэрства. На розных арнах савецкай палітыкі чакаюцца яшчэ вострыя і зацятныя стычкі. Каб выходзіць з іх пераможцамі, трэба дзейнічаць па-ленінску — так і дзейнічае Цэнтральны Камітэт нашай партыі.

Поўнае выкарненне Імперыялістычных войнаў, вырашэнне працоўных ад безства і нягод, які прыносяць войны, заўсёды разглядаліся марксістамі як важнейшыя задачы рабочага класа. Савецкім уладам Ленін называў найбольшым злычымствам. «Барацьба супраць войнаў вайны», — указваў ён, «трэба прысвяціць сваё жыццё, у гэтай барацьбе трэба быць бяспартным, усе сафізмы ў яе абарону трэба праследваць да самых апошніх куткоў» (Творы, том 33, стар. 396).

Да якіх жа самаадданных, беззапветных дзейняў абавязвае гэты заклік іперыялістычнае накіраванне марксістаў-ленінаў, якіх ўсёвядалы вынікі ядзернай вайны! Камуністы клуччы народнага масы да актывнай барацьбы супраць ваеннай небяспекі. Утаймаваць ваенныя ўрады выконваць волю народа і пайсці на шляху мірнага суіснавання — так прыхільнікі міру ў краі

ПЕРШЫ ТЫДЗЕНЬ

частка харавога твора, у якой расказваецца пра радасць калгаснай працы, пра сельскую святую Украіну.

Значна большае, цэласнае ўражанне засталася таксама ад перадавай наведвальнікаў першых сымфанічных канцэртаў.

Дзесяты сымфонія геніяльнага Бетховена — вяршыня сымфанічнай музыкі і своеасаблівы прабны камень для любога музычнага калектыву.

У цэлым удала лабудаваную, насычаную вількім зместам праграму Народнага хору завяршыла ўпершыню абнародваная ў Мінску вальсавая-харэаграфічная кампазіцыя «Недзе ў пасёлку».

Рытуальнасць да «нава-сёл», або, як іх часта называюць у нас, да святковых «уваходзячых», кожны з творчых калектываў меў на маце сустрэчы глядачоў у цудоўным Палацы музыкі свежымі песнямі, танцамі, цікавымі інструментальнымі творами.

Дзяржаўны народны хор БССР пад кіраўніцтвам народнага артыста рэспублікі Г. Цітовіча адзін з першых паказаў мінчанам зусім новую, дэкаваную на ліку, канцэртную праграму.

У сэрні спавяданчых выступленняў нашых творчых калектываў канцэрт Дзяржаўнага ансамбля танацаў БССР (мастаці кіраўнік, галоўны балетмайстар — заслужаны дзеят мастацтва А. Апанасенка) не вылучаўся навізнаю праграмы.

Аб гэтым лепш за ўсё гавораць пісьмы слухачоў нашага ўніверсітэта, якія часта прыходзяць у адра праўлення Палаца культуры.

Аб гэтым лепш за ўсё гавораць пісьмы слухачоў нашага ўніверсітэта, якія часта прыходзяць у адра праўлення Палаца культуры.

ансамбля. І яны не расчараваліся. Бо кожны б і глядзеў сапраўднае, вечна маладое танцавальнае мастацтва, яно ніколі не можа надасць, ніколі не адштурхвае ўагі публікі.

Мінулы музычны тыдзень прыкметны таксама і лічба адным канцэртам — эстрадным. Разам з майстрам харэаграфічнага мастацтва, акцёрамі опернага тэатра Н. Давідзенка, В. Міронавым, А. Каржаньковай і Л. Чахоўскай, парадавалі майстэрствам выканання — дымаблест М. Шмелькіна, спевакі Э. Зігер, І. Вішнеўская, Э. Міцхель, жанглер А. Дудкін і іншыя.

Дзяржаўны народны аркестр БССР атрылаў некалькі дзён назад вярнуўся з працяглай гастрольнай паездкі па Паўночным Каўказе і Закаўказзі і, як кажуць, трапіў проста «з карабля на баль».

Кампазітар Д. Кабалеўскі гутарыць з артыстамі Народнага аркестра БССР.

Народны аркестр вылучаецца глыбокім і мяккім гучаннем, разнастайнасцю і малюнічасцю аркестравай палітры.

Аб гэтым лепш за ўсё гавораць пісьмы слухачоў нашага ўніверсітэта, якія часта прыходзяць у адра праўлення Палаца культуры.

Аб гэтым лепш за ўсё гавораць пісьмы слухачоў нашага ўніверсітэта, якія часта прыходзяць у адра праўлення Палаца культуры.

Аб гэтым лепш за ўсё гавораць пісьмы слухачоў нашага ўніверсітэта, якія часта прыходзяць у адра праўлення Палаца культуры.

Аб гэтым лепш за ўсё гавораць пісьмы слухачоў нашага ўніверсітэта, якія часта прыходзяць у адра праўлення Палаца культуры.

Штрауса» для цымбал з аркестрам А. Саксонскага выклікала сапраўднае захапленне глядачоў.

Яшчэ большае уважанне сюіты «Камедыянты» аркестр выклікаў на сцэну аўтара, які прысутнічаў на гэтым канцэрте.

Прысутнасць у час выступлення народнага аркестра Д. Кабалеўскага была выпадкова.

У гэты час Белдзяржфілармонія рэгулярна наладжвала аўтарскія канцэрты вядомых савецкіх кампазітараў.

Сустрача з аўтарам музыкі, рэпетыцыйная работа пад яго кіраўніцтвам заўсёды прыносяць творчым калектывам карысць.

Асаблівае значэнне набывае работа ўніверсітэта культуры пры перадавай выступлення Міккіты Сяргеевіча Хрушчоў на сустрэчы з дзеятэлі літаратуры і мастацтва 8 сакавіка ў Крамлі.

Другі навукалічкі год, другога пакоў заканчвае 718 слухачоў.

Другі навукалічкі год, другога пакоў заканчвае 718 слухачоў.

Другі навукалічкі год, другога пакоў заканчвае 718 слухачоў.

тэтычная уверцюра» і рад іншых твораў. Вялікую сямпагію глядзельнай залы выклікаў яшчэ адзін таленавіты ўдзельнік гэтых сымфанічных канцэртаў — дзіцячы хор музычнай школы пры Белдзяржкансерватыві — калектыв надзівачы аладжаны і шматгранны (кіраўнік — заслужаны дзеят мастацтва М. Маслаў).

Першы музычны тыдзень у новай зале Белдзяржфілармоніі закончыў выступленнем Акадэмічнай харавой капэлы.

ПРАШНОУ першы тыдзень з дня адкрыцця Палаца музыкі ў Мінску.

Крыху ўрачысты абставіны першых канцэртаў, звязаныя з адкрыццём Палаца музыкі, безумоўна, надалі святлоны настрой калектывам і салістам.

Дамітрый ЖУРАЎЛЕУ, Георгій ЗАГАРОДНІ.

Калектывы гарадскай бібліятэкі Слонімскага раёна — адна з лепшых у Гродзенскай вобласці. За добрае абслугоўванне чытачоў ёй прысвоена званне «Бібліятэка выдатнай работы».

Пятнаццаць год пры Брэсцім абласным ДOME народнай творчасці працуе студыя вывучэння мастацтва.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

Усё той жа...

[Заканчэнне. Пачатак на 3-й стар.] стаў тагавасты дзядзька ў акуларах. Ніколі я б не паказаў яго, каб ён не ўсміхнуўся. Толькі ўсмішка зрабіла яго ледзь-ледзь падобным на ранейшага Борку.

ШКОЛА для ўсіх

Пяты год універсітэт мастацкага выхавання пры Гомельскім Палацы культуры імя У. І. Леніна прамагае працоўным атрымліваць сістэматычныя веды, на марксісцка-ленінскай аснове, музыцы, харэаграфіі, тэатральнага і выяўленчага мастацтва, вучыць і разумець прыгожае і выхоўвае мастацкі густ.

Асаблівае значэнне набывае работа ўніверсітэта культуры пры перадавай выступлення Міккіты Сяргеевіча Хрушчоў на сустрэчы з дзеятэлі літаратуры і мастацтва 8 сакавіка ў Крамлі.

Другі навукалічкі год, другога пакоў заканчвае 718 слухачоў.

Другі навукалічкі год, другога пакоў заканчвае 718 слухачоў.

Другі навукалічкі год, другога пакоў заканчвае 718 слухачоў.

Выпуск клубных работнікаў

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.

У Гродзенскай културасветавыя лічбы адбываюць выпуск чарговай групы клубных работнікаў і кіраўнікоў калектываў мастацкай самадзейнасці.